

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu,
21000 Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj 10 P-364/2019-42

UIME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA I RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Ivani Madunić, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza BRODSKI PRIJEVOZ d.d. u stečaju, Zadar, Put Gizića 14/A, OIB: 07322585624, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Marica Nekić, a ova po punomoćniku Ivanu Sumiću i Nori Matulić Sumić, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Matulić, Sumić & partneri d.o.o., Split, protiv tuženika TRIGLAV OSIGURANJE d.d., Zagreb, A. Hanza 4, OIB: 29743547503, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kačić & Brbora d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete (v.p.s.1.100.000,00 kn), nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 17. veljače 2021., u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, objavljene dana 25. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
" Dužan je tuženik isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 1.100.000,00 kn s kamatom tekućom od 18. veljače 2015. pa do isplate i to za razdoblje do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena i naknaditi mu parnični trošak s kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem razdoblju za pet postotnih poena, tekućoj od presuđenja pa do isplate."

riješio je

I Ne dopušta se preinaka tužbe tužitelja sadržane u podnesku od 26. rujna 2019.

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana naknadi tužitelju parnični trošak u iznosu od 93.812,50 kn, dok se zahtjev tuženika za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 96.500,00 kn, odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Kod ovog suda je dana 31. prosinca 2015. zaprimljena tužba uvodno označenog tužitelja protiv uvodno označenog tuženika, radi naknade štete.

U tužbi tužitelj navodi kako je s tuženikom imao zaključeno kasko osiguranje broda naziva "SER" dužine 22,80 m, BRT 66, s motorom Caterpillar, namijenjenog gospodarskom poslovanju, grupnim turističkim višednevnim putovanjima na iznos od 180.000,00 EUR-a i to policom broj 2728-14 za osigurateljno razdoblje od 15. rujna 2014/2015. Brod da je upisan u upisni list za jahte Lučke kapetanije Zadar pod brojem 131/09. U vremenu između 11. i 12. siječnja 2015. brod da je potonuo u lučici Mrljane. Štetni događaj da je uredno prijavljen nadležnoj lučkoj kapetaniji i policiji te tuženiku koji je odbio isplatiti odštetu na mirno. Tužitelj da je imao nalog lučke kapetanije da brod ukloni iz lučice. Stoga da je prije utuženja predložio osiguranje dokaza što je i učinjeno po Trgovačkom sudu u Zadru pod brojem R1-57/15. U tom postupku da je izveden dokaz vještačenjem po vještaku za brodogradnju na okolnosti uzroka potonuća i visine pretrpljene štete. Prema tom vještvu uzrok potonuća da je bio neispravan kuglasti ventil koji da je i kada je zatvoren propuštao more, ali dok je sustav hlađenja bio ispravan to se nije moglo uočiti. Uslijed jake bure te uzastopnog trzaja i vibriranja broda da je došlo do pucanja crijevnog nastavka na kuglastom ventilu i more da je počelo prodirati u unutrašnjost broda, najprije kroz kuglasti ventil, a potom i kroz vjerojatne pukotine drvenog broda. Dinamiku naplavljivanja da je obradio vještak pod točkom 6. nalaza i mišljenja. Tužitelj da je mišljenja kako je kuglasti ventil bio zatvoren, ali more da je ipak prodiralo. Takvog da ga je pronašao i ronilac koji je sudjelovao u vađenju broda iz mora. Crijevni nastavak koji je pukao, a zbog kojeg puknuća je i more prodrlo u brod da podliježe nadzoru i pregledu Hrvatskog registra brodova. Svjedodžba o sposobnosti broda za plovidbu da je izdao HRB za sporni period dana 30. rujna 2014. s važenjem do 6. lipnja 2018. Obvezni godišnji pregled da je obavljen 18. rujna 2014. a trup 2. kolovoza 2014., te da je potvrđeno od HRB da brod udovoljava zahtjevima pravila za statutarnu certifikaciju. tako tuženik da je bez valjanog razloga odbio isplatiti odštetu. Predmetnom policom osiguranja da je pokriven rizik opisan u članku 704. Pomorskog zakonika. Tuženik da je obvezan isplatiti odštetu u roku od mjesec dana od dana kada je tužitelj štetu prijavio sukladno odredbi članka 721. PZ-a. Tuženik da je očevid obavio 17. siječnja 2015. pa tužitelj da smatra da je tuženik do 17. veljače iste godine trebao izvršiti isplatu odštete od kojeg datuma teku i zakonske zatezne kamate. Stoga je tužitelj predložio sudu donijeti presudu sadržaja pobliže specificiranog u izreci ove presude.

Kod ovog suda je dana 26. siječnja 2016. zaprimljen odgovor na tužbu tuženika koji se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu, te poriče osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Potvrđuje kako je dana 1. rujna 2014. tuženik sklopio s tužiteljem Ugovor o pomorskom osiguranju m/y "SER", luke upisa Zadar, temeljem koje je izdana polica broj 990000272814. Iz navedene police osiguranja da je vidljivo kako ista sadrži naznaku osigurane svote u iznosu od 1.371.060,00 HRK, odnosno 180.000,00 EUR-a, te vrijeme važenja od 15. rujna 2014. do 15. rujna 2015. U pokriću da je i pripadajući pomoćni čamac Istra i Labin godina proizvodnje 1980. Iz navedene police osiguranja da je vidljivo kako se na isto primjenjuju Opći uvjeti za kasko osiguranje plovila PG-kpd 04-7 HR. Nadalje, da ne spori da je dana 11. siječnja 2015. došlo do potonuća jahte. Međutim, da u cijelosti poriče i osporava navode tužitelja koji se

odnose na uzroke potonuća predmetne jahte, kao i da je bio u obvezi isplatiti naknadu štete proizišle iz predmetnog događaja. Tako tužitelj da je vezao jahtu na manjkavom vezu/privezištu bez ikakvog nadzora. Sukladno članku 719. Pomorskog zakonika, te članku 20. Općih uvjeta osiguranik ovdje tužitelj da je bio dužan za vrijeme trajanja osiguranja voditi brigu o osiguranom predmetu pažnjom dobrog privrednika/gospodarstvenika, dok sukladno članku 10. točka 12. Općih uvjeta osiguratelj ovdje tuženik neće biti u obvezi naknaditi troškove nastale zbog manjkavog ili dotrajalog priveza. Tužitelj da je vezao jahtu na neosiguranom i neadekvatnom vezu, odnosno na manjkavom vezu/privezištu, koji nije zaštićen od jakih udara vjetra. Uvidom u očevidnik plutajućih objekata Lučke kapetanije Zadar da je utvrđeno da u luci Mrljane nije upisan niti jedan plutajući objekt, niti su izdane potrebne svjedodžbe. Tuženik se poziva na primjenu odredbe članka 102. stavak 3. PZ-a, kojem je propisano da se plutajući ili nepomični objekt postavlja ili upotrebljava unutarnjim morskim vodama ili teritorijalnom moru RH pored uvjeta iz stavka 1. i 2. (koji se odnose na sigurnost i minimalan broj članova posade takvog objekta/pontona) mora zadovoljavati uvjete određenom lokacijskom dozvolom, odnosno detaljnim planom uređenja. Glede utvrđivanja sposobnosti za uporabu za određenu lokaciju i određenu namjenu da se imaju primijeniti odredbe članka 77.-82. i 84.-86. PZ-a. Ponton odnosno vez za koji je tužitelj vezao svoju jahtu da ne posjeduje ništa u skladu sa zakonskim odredbama. Predmetni pontonski sklop da ničim nije bio osiguran od pomicanja što da je u konkretnom slučaju dovelo do oštećenja trupa. Za navodno privezište u luci Mrljane da ne postoji koncesijsko odobrenje za pružanje usluge veza, niti bilo kakva studija utjecaja vjetra i valova, niti uvjerenje nadležne Lučke kapetanije, niti lokacijska dozvola, a u trenutku nesreće da uopće nije bilo posade niti na predmetnoj jahti, niti na pontonu, u skladu s propisanim najmanjim dopuštenim brojem članova posade-mornara. Tužitelj za vrijeme razdoblja osiguranja da nije primijenio pažnju dobrog gospodarstvenika. Iz same prijave štete na plovilu od 19. siječnja 2015. da jasno proizlazi kako tužitelj nije postupao savjesno budući je jahtu ostavio bez posade ili bilo kakvog nadzora, a što da proizlazi i iz nalaza i mišljenja vještaka Miljenka Rakvina (strana 17 točka 3). Tužitelj da nije održavao jahtu i opremu pa da tako ventili nisu bili funkcionalni već da su bili koordinirani i propuštali more. U prilog neodržavanju i zapuštenosti jahte da govorio i vještak Miljenko Rakvin na stranici 6 svoga vještva. Tužitelj se nadalje poziva na odredbu članka 10. Općih uvjeta i poziva na utvrđenja vještaka Rakvina sa stranice 17 vještva. Stoga ističe kako ne postoji osnov na isplatu naknade štete po predmetnoj polici osiguranja, a sukladno člancima 708. i stavka 2. i 719. PZ-a te članka 10. stavak 12. i članka 20. stavak 1. i stavak 2. točka 1. Općih uvjeta kojim je isključena obveza osiguratelja da naknadi štetu ili troškove nastale zbog manjkavog i/ili dotrajalog prijevoza kao i obveza osiguranika da tijekom razdoblja osiguranja vodi brigu o predmetu osiguranja pažnjom dobrog gospodarstvenika.

U očitovanju na tuženikov odgovor na tužbu, a u podnesku zaprimljenom kod ovog suda 17. lipnja 2016. tužitelj ističe kako tuženik pogrešno tvrdi da je plovilo bilo vezano za plutajući privez, ponton. Plovilo da nije bilo vezano za ponton i predmetni ponton da je služio turistima i posadi za ulazak u jahtu. Plovilo da je bilo vezano za rivu i lučki zid, veliki masivni betonsko kameni uređeni mul, a ponton da se nalazio uz bok jahte radi ulaska u isti. Predmetna luka da pripada popisu morskih luka kojim upravlja Županijska lučka uprava Zadar, a luka u mjestu Mrljane na otoku Pašmanu da je svrstana u luke lokalnog značaja. Pozitivnim propisima da nije predviđena obveza posade za jahtu u raspremi. Uzrok potonuća da je potpuno razjašnjen provedenim vještačenjem u postupku osiguranja dokaza. Istaknuti prigovor propusta pažnje dobrog gospodarstvenika, odnosno grube nemarnosti osiguranika kao razloga za isključenje štete da se može odnositi na propust zatvaranja usisnog ventila u korelaciji s puknućem nastavka kuglastog ventila, na eventualnu neispravnost usisnog ventila,

na puknuće nastanka kuglastog ventila. Ističe kako nema materijalnog nespornog dokaza da je usisni ventil ostao otvoren. U postupku redovitog pregleda brodova od strane Hrvatskog registra brodova da se pregledavaju i ventili a brod da je dobio svjedodžbu o sposobnosti za plovidbu izdane 30. rujna 2014. s važnošću do 6. lipnja 2018. Uz činjenicu da se radi o jahti na koju se ne primjenjuju odredbe PZ-a o brodu u raspremi i obveznom broju članova posade, činjenicu da se radilo o izvanrednom nevremenu i da je plovilo imalo urednu svjedodžbu o sposobnosti za plovidbu, iz kojeg proizlazi da je redovan godišnji pregled obavljen sukladno Pravilima sa statutarnu certifikaciju brodica i jahti dana 18. rujna 2014. a pregled trupa na suho dana 2. kolovoza 2014. u koji pregled spada i pregled ventila, usisni i kuglasti te ispitivanje rada stroja, te činjenicu da tijekom sezonske upotrebe jahte nije imao nikakvih problema, tužitelj da smatra kako nije imao nikakva razloga sumnjati da bi usisni ventil mogao propuštati more, odnosno da bi nastavak kuglastog ventila pukao i more nesmetano naplavljivalo brod, pa da se ne može govoriti o gruboj nemarnosti. U podnesku zaprimljenom kod suda 24. lipnja 2016. tužitelj ističe dodatno kako lokalna luka Županijske lučke uprave Mrljane ima veliki i prikladan lukobran izgrađen i održavan sukladno propisima i uzusima a štiti od vjetrova i valova. Tako luka veza da je posve sigurna, a vez uobičajen te svi brodovi kao i sporni da se u toj lučici vežu godinama. tužiteljevo plovilo da je bilo vezano s dva pramčana konopa za rivu, a krmom za rivu i sidreni kamen. U svezi i prigovora u pogledu visine štete ističe da je plovilo popravljeno u vlastitoj režiji pa da se jedino može koristiti procjena štete napravljena u vještvu u postupku osiguranja dokaza.

U očitovanju na naprijed citirane podneske tuženika tužitelj je u podnesku zaprimljenom kod suda 11. srpnja 2016. istakao kako ne tvrdi da je jahta bila privezana isključivo za ponton već da je tužitelj isključivo vezao jahtu na manjkavom vezu/privezištu a koji da je uključivao i privez za ponton koji nije zaštićen od jakih udara vjetrova, pri čemu navod tužitelja kako je glavni konop vezan za rivu i kameni uteg nisu relevantni, jer da je cjelokupni vez jahte bio nesiguran i neadekvatan. Činjenica da je navedena luka nalazi na popisu morskih luka kojim upravlja Županijska lučka uprava Zadar, da nisu ni od kakve važnosti u pogledu procjene sigurnosti i primjerenosti veza predmetne jahte, odnosno činjenica da je mjesna luka, luka lokalnog značaja, da ne predstavlja dokaz da se u takvoj luci može sigurno privezati jahta dužine od preko 20 metara. Tužitelj da je bio ili morao biti upoznat o nepovoljnim vremenskim prilikama a i iz nalaza i mišljenja vještaka Rakvina da proizlazi da je nadzor nad plovidom nije bio stalan već samo povremen a što obzirom na vremenske uvjete nije bilo dovoljno niti primjereno pa tužitelj da nije postupao savjesno. Činjenica da je tužitelj ostavio jahtu bez ijednog člana posade, odnosno bez čuvanja ili nadzora, na nesigurnom vezu izloženom jakoj buri da potvrđuje grubu nepažnju tužitelja. Ukazuje i na nalaz i mišljenje vještaka Rakvina na stranici 6 gdje navodi kako je naplavljivanje broda bilo i prije predmetne havarije, te da se može zaključiti kako je pitanje potonuća jahte bilo samo pitanje dana.

Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-95/15 od 12. srpnja 2016. utvrđen je prekid postupka u predmetnoj pravnoj stvari pozivom na odredbu članka 212. točka 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13 i 89/14 dalje ZPP-a).

Rješenjem ovog suda poslovni broj 10 P-956/15 od 19. rujna 2017. nastavljen je postupak prekinut rješenjem suda poslovni broj 10 P-956/15 od 12. srpnja 2016. i utvrđeno je da je stečajni upravitelj tužitelja preuzeo predmetni postupak, a sve sukladno odredbi članka 215. stavak 1. ZPP-a.

Protiv naprijed citiranog rješenja tuženik je izjavio pravodobnu žalbu, te je rješenjem Visokog trgovačkog suda RH poslovni broj 43 PŽ-4513/2017-2 od 29. svibnja 2019. odbijena tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 10 P-956/2015 od 19. rujna 2017. u pobijanoj točki I. izreke.

Predmet je zaveden pod novi poslovni broj P-364/2019.

U nastavljenom postupku, a u podnesku od 26. rujna 2019. tužitelj ističe kako je do štete došlo uslijed iznimnih okolnosti, orkanske i nesvakidašnje bure, a koji rizik ne isključuje odgovornost osiguratelja. U tužbi tužitelj da je potraživao iznos koji bi bio dostatan za popravak broda, međutim na brodu da je došlo do štete u vidu potpunog gubitka sukladno odredbama članka 710. stavak 2. PZ-a pa tužitelju da pripada cjelokupni osigurani iznos. Tužitelj se poziva na odredbu članka 13. stavak 5. Općih uvjeta, te je sukladno odredbi članka 709. stavak 2. PZ-a uredio tužbeni zahtjev na način da se tuženik obveže isplatiti tužitelju na ime naknade štete iznos od 180.000,00 EUR-a u protuvrijednosti HRK po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 18. veljače 2015. pa do isplate. Tužitelj je tijekom ovog parničnog postupka, ustrajao u tužbi i tužbenom zahtjevu, a u podnesku od 30. rujna 2019. osporava navode da je predmetno plovilo bilo zapušteno i neodržavano jer da je brod bio na suhom u brodogradilištu Lamjana Kali u veljači 2014. te da je inspekcijski pregled jahte izvršen 18. rujna 2014., odnosno prije isplovljavanja za Šoltu i Vis. Prigodni pregled plovila da je obavljen 29. rujna 2014. te nigdje da se ne nalaze primjedbe HRB-a na sigurnost plovidbe i manjkavosti uređaja za hlađenje pa ni usisnih ventila. Potvrđuje kako jahta u kritično vrijeme nije imala posadu, međutim pozitivni propisi da ne obvezuju da jahta veličine i tipa kao sporna mora imati stalnu posadu, te da se radi o jahti namijenjenoj plovidbi teritorijalnim vodama RH, odnosno unutarnjoj plovidbi.

Tuženik je tijekom parničnog postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu. U podnesku zaprimljenom kod suda 12. studenog 2019. ističe kako se protivi preinaci tužbenog zahtjeva sadržane u podnesku tužitelja od 26. rujna 2019., jer da nije jasno na koje se to okolnosti nastale nakon utuženja tužitelj poziva, jer da su sve okolnosti bile dobro poznate u trenutku podnošenja tužbe. Dodatno ističe, da kako je na preslici obrasca s otisnutim datumom 14. rujna 2014. kao vlasnik jahte naveden g. Ante Jureško, a brodar Marinko Maričić, pa da se postavlja pitanje, je li u trenutku nezgode tužitelj bio upisani vlasnik jahte, u podnesku zaprimljenom kod suda 5. veljače 2020. dodatno ističe kako u vrijeme nastanka predmetne nezgode lučica Mrljane nije bila pod nadzorom Županijske lučke uprave Zadar, te ustrajao u tvrdnji da je tužitelj privezao jahtu na improviziranom (nesigurnom i neadekvatnom) vezu.

Tuženik se je protivio preinačenom, odnosno povećanom tužbenom zahtjevu tužitelja sadržanom u podnesku od 26. rujna 2019., naprijed navedenog sadržaja u obrazloženju ove presude, a koju preinaku sud nije pozivom na odredbu članka 190. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP-a) dopustio. Valja napomenuti kako sud ne može zaključiti da bi se u konkretnom slučaju u svezi s potpunim gubitkom, odnosno totalnoj šteti na predmetnom brodu i posljedično tome preinaci tužbenog zahtjeva iz podneska od 26. lipnja 2019. (isplata iznosa od 180.000,00 EUR-a protuvrijednosti HRK po srednjem tečaju HNB-a na dan isplate) u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev u tužbi kojim se je tražila isplata iznosa koji bi bio dostatan za popravak broda (isplata iznosa od 1.100.000,00 kn), radilo o situaciji iz članka 191. stavak 2. ZPP-a, tj. okolnosti koja je nastupila nakon podnošenja tužbe, kako to tvrdi tužitelj, budući isti niti navodi točan datum kada je došlo do potpunog gubitka,

odnosno totalne štete na brodu, niti navedeno ičim dokazuje, pa u nedostatnosti navedenog sud nije mogao izvesti zaključak da te okolnosti tužitelju nisu bile poznate i u trenutku podnošenja tužbe.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave priložene spisu, te je izveden dokaz vještačenjem po sudskom vještaku pomorske struke Srećku Favri iz Splita, pa je na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno odlučeno kao u izreci iz slijedećih razloga:

Predmet spora je isplata osigurnine na temelju pomorskog Ugovora o osiguranju i police osiguranja izdane pod brojem 2728-14 od 1. rujna 2014. u svezi nastanka osiguranog slučaja (potpuni gubitak osiguranog predmeta) koji se dogodio između 11. i 12. siječnja 2015., potonuće broda naziva "SER" koji je bio u vrijeme nastalog štetnog događaja osiguran kod tuženika.

Nije sporno među strankama:

- da je dana 1. rujna 2014. tuženik sklopio s tužiteljem Ugovor o pomorskom osiguranju m/y "SER", luke upisa Zadar, a temeljem kojega je izdana polica osiguranja broj 2728-14 (list 9 spisa);
- da predmetna polica sadrži naznaku osigurane svote u iznosu od 180.000,00 EUR-a za razdoblje osiguranja od 15. rujna 2014. do 15. rujna 2015.;
- da je iz predmetne police osiguranja vidljivo da se na navedeno osiguranje primjenjuju Opći uvjeti za kasko osiguranje plovila PG- kpd/04-7-hr (u daljnjem tekstu: Opći uvjeti – list 44-49 spisa);
- da se je tuženik obratio sa odštetnim zahtjevom za isplatu osigurnine, a koji zahtjev je otklonjen od strane tuženika dopisom od 31. ožujka 2015. (list 12 spisa).

Kako iz dokumentacije priložene spisu i to preslike zbirke isprava Lučke kapetanije Zadar i to izvatka iz upisnika jahti Lučke kapetanije Zadar broj uložka: 3Y 531 od 11. srpnja 2014. za jahtu s pogonom na jedra i pomoćnim motorom naziva "SER" luka pripadnosti Zadar, iz vlasničkog lista B proizlazi kako je vlasnikom iste Brodski prijevoz d.o.o. Mrljane, sud zaključuje kako je u trenutku nezgode tužitelj bio vlasnik predmetne jahte i imao osigurljivi interes, u smislu odredbe članka 685. Pomorskog zakonika ("Narodne novine" 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 56/15, dalje PZ-a).

Sporno je među strankama jesu li se ispunile pretpostavke koje isključuju obvezu tuženika kao osiguratelja na isplatu nastale štete (osigurnine) na temelju članka 10. stavak 1. točka 1., 2 i 12, te članka 20. stavak 1. i stavak 1. točka 1. stavak 2. Općih uvjeta koji su sastavni dio ugovora odnosno, na temelju odredbe članka 708. stavak 2. i članka 719. PZ-a.

Prema članku 10. stavak 1. Općih uvjeta osiguratelj neće naknaditi štete ili troškove nastale: 1. zbog zle namjere ili grube nemarnosti osiguranika osobe koja se koristi plovilom uz osiguranikovu suglasnost te osobe za čije postupke oni odgovaraju po zakonu, 2. zbog istrošenosti, zapuštenosti ili dotrajalosti plovila njegovog dijela i opreme i zbog uzroka koji nisu posljedica nekog osiguranog vanjskog događaja, 12. zbog manjkavog i/ili dotrajalog priveza-ispravan privez je privez s odgovarajućim sidrenim napravama i s primjerenom užadi, odnosno privez koji pri uobičajenim vremenskim uvjetima za to područje ne dozvoljava plovilu da udari u dno, obalu ili u druge plovne objekte privezane ili usidrene u njegovoj blizini. Prema članku 20. stavak 1. Općih uvjeta (tako i u članku 719. PZ-a) tijekom razdoblja osiguranja, osiguranik je obavezan voditi brigu o predmetu osiguranja pažnjom dobrog

gospodarstvenika i ne smije poduzimati radnje koje bi onemogućivale ostvarivanje prava na naknadu štete od osobe odgovorne za štetu, dok prema stavku 2. točka 1. istog članka nastankom osiguranog slučaja osiguranik je obavezan poduzeti sve razumne mjere s ciljem smanjenja štete ili sprečavanja njezina povećanja. Prema članku 708. stavak 1. PZ-a iz osiguranja su isključene štete nastale posredno ili neposredno zbog namjernog postupka osiguranika, dok prema stavku 2. istog članka je propisano da ako u ugovoru o osiguranju je drukčije određeno iz osiguranja su isključene štete nastale posredno ili neposredno zbog 1. krajnje nepažnje osiguranika, 2. namjernog postupka ili krajnje nepažnje osoba za čije postupke, prema samom zakonu, odgovara osiguranik.

Tuženik svoje isključenje odgovornosti temelji na tvrdnji da je do potonuća došlo zbog toga što je tužitelj vezao jahtu na manjkavom vezu/pristaništu bez ikakvog nadzora, te da za vrijeme razdoblja osiguranja nije primijenio pažnju dobrog gospodarstvenika što bi sukladno odredbi članka 10. stavka 1., 2. i 12. te članka 20. stavak 1. i stavak 2. točka 1. Općih uvjeta isključivalo njegovu odgovornost. Stoga je na temelju ugovorenog osiguranja u konkretnom slučaju tuženik bio dužan dokazati činjenice koje bi isključivale njegovu odgovornost za naknadu nastale štete, jer je teret dokaza za isključenjem od odgovornosti na tuženiku s obzirom na nespornu činjenicu da je rizik potonuća broda pokriven ugovorenim osiguranjem.

Iz isprava priloženih spisu proizlazi slijedeće:

- da je za predmetni brod od Hrvatskog registra brodova izdana svjedodžba o sposobnosti jahte za plovību od dana 30. rujna 2014. (list 154 spisa), prema kojemu ta svjedodžba vrijedi do 6. lipnja 2018. uz uvjet da se unutar tog vremenskog razdoblja obavljaju godišnji pregledi i međupregled sukladno zahtjevima Pravila za statutarnu certifikaciju brodica i jahti;
- da iz računa Hrvatskog registra brodova broj 101122-148042-001 od 30. rujna 2014. proizlazi da je istim zaračunata usluga prigodnog pregleda broda za jedno putovanje (Mrljane-Split) (list 148 spisa);
- da iz zapisnika o izvršenom inspekcijskom pregledu brodice/jahte Republike Hrvatske, Ministarstva mora, prometa i infrastrukture Lučke kapetanije Zadar Klasa: 342-24/15-02/05, Ur. broj: 530-04-4-4-1-15-01 (list 156 spisa) proizlazi kako je na predmetnoj jahti dana 12. siječnja 2015. izdana zabrana za isplavljanja zbog utvrđenih nedostataka;
- da iz dopisa Hrvatskog registra brodova od 6. prosinca 2019. (list 192 spisa) proizlazi kako su predmetnom plovilu zbog neobavljanja tehničkog pregleda plovibene isprave izgubile valjanost na dan 6. lipnja 2015., te da jer posljednji tehnički pregled obavljen 18. rujna 2014.;
- da iz dopisa Županijske lučke uprave Zadar Klasa: 342-25/19-01/06, Ur. broj: 2198-1-87-20-5 od 27. travnja 2020. (list 567 spisa) proizlazi da je Županijska lučka uprava Zadar za predmetnu luku raspisala natječaj o dodjeli i korištenju komunalnog veza 30. listopada 2017., da tužitelj nikada nije podnio zahtjev za korištenje komunalnog veza u luci i da je isti koristio nelegalno, te da je ista prilikom preuzimanja luke pod svoju nadležnost zatekla u luci predmetni ponton za koji je predmetna jahta bila privezana;
- da je u postupku osiguranja dokaza pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim borjem 2 R1-52/2015-4 iz kolovoza 2015. (list 14-30 spisa) stalni sudski vještak za brodogradnju Miljenko Rakvin izradio izvješće o očevidu, uzroku potonuća, procjenu i obujmu štete sa nalazom i mišljenjem motorne jahte SER.

Na okolnosti sigurnosti i adekvatnosti veza pontona (priveznog sustava) za koji je predmetna jahta bila vezana; je li vez za koji je predmetna jahta u trenutku nesreće bio siguran; je li ponton imao projekt sidrenja pontonskog sklopa; je li bio uredno upisa u očevidnik plutajućih objekata, je li bio dostatan (adekvatan) za predmetnu jahtu s obzirom na tehničke karakteristike jahte, položaj veza, izloženost vjetru i vremenske prilike; je li

postojala obveza zatvaranja ventila dok je jahta u raspremi, sud je izveo dokaz vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za pomorski promet Srećku Favri iz Splita.

Sudski vještak Srećko Favro je sačinio pisani nalaz i mišljenje i isto dostavio sudu 9. rujna 2020. (list 573-578 spisa). Uz navedeno vještvo vještak je priložio i svoj izvještaj iz ovršnog spisa pod poslovnim brojem Ovr-43/15 od 17. svibnja 2016. radi izrade popisa i procjene plovila (list 579-597 spisa).

Sudski vještak je po izvršenom uvidu u dokumentaciju priloženu spisu, te temeljem sadržaja dopisa Županijske lučke uprave Zadar od 27. travnja 2020., i upisa u Upisnik plutajućih objekata Lučke kapetanije Zadar gdje nije mogao pronaći podatke da bi ponton bio uredno upisan u odgovarajući upisnik, a s tim povezano niti podatke u projektu sidrenja, planu uređenja, lokacijsku dozvolu i ostale isprave i uvjete propisane Pomorskim zakonikom u članku 102. u svezi s člankom 77.-82. i 84.-86., te 89.-93. ("Narodne novine" 26/15 i 17/19), naveo kako je ponton za koji je m/y "SER" bila privezana u trenutku potonuća improviziran i nelegalan, te da ne ispunjava zakonske pretpostavke sigurnosti i sigurnog priveza sklopa. Navodi kako privez na ponton nije bio siguran i adekvatan vez za plovilo dimenzije jahte m/y "SER", kao i da vez na tako improviziran ponton ne pruža nikakvu sigurnost privezanom plovilu, odnosno objekt u slučaju loših vremenskih uvjeta, te izloženosti vjetru i valovima. Vještak navodi i to kako sukladno ponašanjima manirom dobrog vlasnika, svakako uključuje zatvaranje svih brodskih ventila ako nije planirana skora plovidba, a posebice ako nije osiguran svakodnevni obilazak i nadzor stanja rasporemljene ili na duže vrijeme privezane jahte.

Iz priložene procjene vrijednosti m/y "SER" od 17. svibnja 2016. iz spisa pod poslovnim brojem Ovr-43/15 proizlazi da je sudski vještak dao procjenu stanja trupa, stanja palube i nadgrađa, stanja unutarnjih prostorija, stanja pogonskog motora, te procjenu vrijednosti plovila, koja iznosi 245.000,00 kn, iz koje proizlazi zaključak vještaka da je najznačajniji utjecaj na smanjenu tržišnu vrijednost m/b "SER" imala zapuštenost i dotrajalost s neredovitim godišnjim remontima i servisima koji su neophodni za održavanje stanja brodova u gospodarskoj djelatnosti.

Kako je tužitelj u podnesku zaprimljenom kod suda 5. listopada istakao prigovore na vještvo sudskog vještaka Srećka Favre vezano za utvrđenja u pogledu veza predmetnog plovila 2020., to je sud izveo dokaz dopunskog vještačenja saslušanjem sudskog vještaka koji je u svom iskazu ponovio utvrđenja iznesena u pisanom nalazu i mišljenju. Sudski vještak je dodatno pojasnio kako smatra da navedeni vez nije prikladan iz razloga što nije zaštićen od valova i sjevernih vjetrova, te infrastruktura priveza da nije od strane upravitelja odnosno Županijske lučke uprave na odgovarajući način uređena, a predmetni ponton je bio nelegalno neprikladno postavljen (protuzakonito), jer se ne smije postavljati bez da se prethodno ishodi lokacijska dozvola temeljena na maritivnoj studiji i projektu sidrenja. Njegovo vještvo kao i vještvo vještaka Rakvina da je rađeno 6 mjeseci nakon predmetnog potonuća, pa ni tada nije bilo moguće utvrditi kako je brod bio vezan u trenutku havarije. U svom izviješću da se je osvrnuo na oštećenja, a koja da su nastala zbog nebrige, i on da može prepoznati oštećenja koja su posljedica nesreće ili pak nemara i neodržavanja istoga. Ta oštećenja da su navedena u vještvu vještaka Rakvina i on da ih nije mogao navesti u svom izviješću iz 2016., jer ih nije ni vidio, već vještak Rakvin.

I nakon dopunskog vještačenja tužitelj je i dalje prigovarao utvrđenjima vještaka u pogledu sigurnosti veza predmetne jahte. Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje

sudskog vještaka. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje sudskog vještaka Srečka Favre budući u istom nije našao nejasnoća, nepotpunosti ili proturječnosti (članak 261. stavak 2. ZPP-a).

Ugovorom o vezu pružatelj usluga se obvezuje ustupiti vez za plovni objekt i nazirati ga, a korisnik plaća naknadu za isto. Vez se sastoji od morske površine dostatne za smještaj plovila iz Ugovora, pripadajućeg dijela gata za pristup plovilu, sidrenog bloka te lanca pričvršćenog za njega. U svim marinama i lukama koje posjeduju legalno postavljene pontone plovila se vežu jednim dijelom za ponton, a drugim za sidreni sustav.

Iz dokumentacije priložene spisu-dopis Županijske lučke uprave Zadar od 27. travnja 2020. proizlazi da je m/y "SER" bila vezana nelegalno, te da Županijska lučka uprava Zadar nije postavila predmetni ponton za koje je m/y bila vezana. Predmetni vez tužitelj je dakle koristio nelegalno i na vlastitu odgovornost.

Člankom 102. stavak 3. PZ-a propisano je da ako se plutajući ili nepomični odobalni objekt postavlja ili upotrebljava u unutrašnjim morskim vodama ili teritorijalnom moru Republike Hrvatske pored uvjeta propisanim člancima 2 i 1 tog članka, mora zadovoljavati uvjete određene lokacijskom dozvolom, odnosno detaljnim planom uređenja.

Iz naprijed navedenog proizlazi da ponton za koji je m/y "SER" bila vezana nije upisan u upisnik plutajućih objekata, te nema projekt sidrenja, plan uređenja ni lokacijsku dozvolu, a što sukladno zakonskim odredbama isti treba imati.

U pravu je tuženik kada navodi da bi vez bio prikladan i siguran da nije potrebno da je legalan. Međutim, stranka koja nelegalno koristi vez i nelegalni ponton, treba znati da takav način nosi određeni rizik kada činjenica ispravnog i sigurnog priveza plovila bude sporna u sudskom postupku. Iako iz izvješća sudskog vještaka Miljenka Rakvina proizlazi što se tiče veza i sidrenja plovila da je izveden potpuno u skladu s pomorskom praksom i da na njega nema nikakve zamjerke (a koje pitanje veza nije bilo označeno kao predmet tog vještačenja već ga je vještak naveo u okviru očitovanja na ostale zatražene okolnosti), a na kojem utvrđenju upire i tužitelj tijekom ovog postupka, sud je u cijelosti a uzimajući u obzir sve potpunosti postupio po nalogima suda iz rješenja suda od 18. lipnja 2020. i u svom vještvu, a prema svim dostupnim podacima i ispravama na detaljan i stručan način obrazložio razloge iz kojih je ocijenio da je predmetno plovilo "SER" u trenutku potonuća bilo vezano na nesigurnom i opasnom pontonu i privezu koji nije mogao pružiti miran siguran privez za jahtu pod udarima pojačanog vjetera i valova, i zaključuje da tužitelj nije osigurao siguran vez za predmetno plovilo, te je time prekršio odredbu članka 10. stavak 1. točka 12. Općih uvjeta.

Iz izvještaja vještaka Srečka Favre od 17. svibnja 2016. sačinjenog u predmetu poslovni broj Ovr-43/15 proizlazi, među ostalim, a u pogledu utvrđenja stanja m/y "SER" da su: svi plovidbeni dokumenti istekli; utvrđena značajna oštećenja konstrukcije trupa nastala neredovitim održavanjem te dotrajalošću drva i zaštitnih premaza; da je nadgrađe jahte u zapuštenom stanju sa značajnim tragovima prokišnjavanja, posebice kroz palubu; da su razma i paluba zapuštene i oštećene, da postoje pukotine u TEAK trenicama i između zbog zastarjele tehnologije; da su ostali dijelovi potpalublja pohabani; da je na pramcu oprema za sidrenje i sidrenim vitlom u neispravnom stanju; da je pramčani baršun potpuno truo; da je opće stanje palube vrlo loše s propuštanjem vode; kuhinja oštećena i devastirana; drveni dijelovi interijera u vrlo lošem stanju, tapacirung prostor za sjedenje je zapušten, pod salona potrošen; kabine

loše opremljene i oštećene prokišnjavanjem kroz palubu; čitavi prostor potpalublja loše osvijetljen i zapušten; strojarnica neuredna, zapuštena i dijelom devastirana; sva oprema strojarnice u lošem zapuštenom stanju radi neredovitog održavanja i neserviranja te naplavljivanja; te da je najznačajniji utjecaj na smanjenju vrijednost m/B "SER" imala zapuštenost i nedotrajnost s neredovitim godišnjim remontima i servisima koji su potrebni za održavanje stanja broda u gospodarskoj djelatnosti.

Iz izvješća vještaka Miljenka Rakvina iz kolovoza 2015. sačinjenog u predmetu poslovni broj R1-57/15-4 proizlazi slijedeće: da podvodni usisni ventil nije bio ispravan; kuglasti ventil na ograniču hlađenja pogonskog motora da je bio potpuno neispravan; nadzor plovila nije bio stalan već samo povremen; vremenske prilike koje su prethodile potonuću i za vrijeme potonuća da su bile vrlo nepovoljne i to nekoliko uzastopnih kišnih dana, a potom olujna bura koja je svojim udarima i trzajima na vezu prouzročila oštećenja na boku i nadgrađu koje je izazvala ulazna skala; snažni udari bure i neizmjenično trzanje na vezu i vibriranje da su doveli do loma cijevnog nastavka na kuglastom ventilu čime da je bio otvoren put potonuću; potonuću plovila da se moglo izbjeći jedino u slučaju da je podvodni ventil bio čvrsti pritegnut te da se je unutar dana nakon puknuća cijevnog nastavka kojim slučajem obišlo i detaljno pregledalo plovilo, međutim kako se to po svemu sudeći dogodilo za vrijeme vrlo nepovoljnog vremena te je najvjerojatnije izostao i detaljan nadzor događaj da je bio neminovan.

Dakle, iz mišljenja vještaka Favre kao i vještaka Rakvina sud izvodi nedvojben zaključak kako tužitelj nije vodio brigu o predmetu osiguranja pažnjom dobrog gospodarstvenika, posljedično čemu je isti dakle prekršio Opće uvjete osiguranja i izgubio pokriće osiguranja predmetne jahte.

Slijedom svega naprijed navedenog sud zaključuje da ne postoji osnov za isplatu naknade po predmetnoj polici osiguranja radi čega je valjalo odbiti kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja i odlučiti kao u izreci ove presude.

Radi svega naprijed navedenog sud je odbio kao suvišan prijedlog tužitelja radi izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Miljenka Rakvina i Bela Nada iz Splita na okolnosti iz tužbe, kao i prijedlog radi izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Ante Jureško i Marinko Marinčić na okolnosti predložene na ročištu od 7. veljače 2020. ocjenjujući da izvođenje tih dokaza ne bi promijenilo utvrđenje suda u pogledu odlučnih činjenica za rješavanje spora, a sve pozivom na odredbu članka 10. ZPP-a.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 154., stavak 1. ZPP-a, te važeće Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika. Tuženiku je kao trošak parničnog postupka obistinjen trošak sastava odgovora na tužbu (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od 11.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 2.750,00 kn, sastav podneska od 11. srpnja 2016., 5. veljače 2020. i 12. listopada 2020. (TBR 8. toč. 3. OT-a) u iznosu od po 2.750,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 687,50 kn, trošak sastava podneska od 12. studenog 2019. i 29. rujna 2020. (TBR 8. toč. 1. OT-a) u iznosu od po 11.000,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od po 2.750,00 kn, zastupanje na ročištu od 27. rujna 2019., 27. studenog 2019., 7. veljače 2020., 6. studenog 2020. (TBR 9. toč. 2. OT-a) u iznosu od po 5.500,00 kn uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 1.375,00 kn, zastupanje na ročištu od 17. veljače 2021. (TBR 9. toč. 1. OT-a) u iznosu od 11.000,00 kn, uz pripadajući PDV od 25% u iznosu od 2.750,00 kn, trošak vještačenja u iznosu od 5.000,00 kn, što daje ukupno 93.812,50 kn.

Sud tuženiku u troškove parničnog postupka nije odmjerio trošak sastava podnesak od 12. srpnja 2016. u zatraženom iznosu do 500,00 kn, budući da takav podnesak ne priliježe spisu, trošak sastava žalbe od 3. listopada 2017. u iznosu od 13.750,00 kn, budući tuženik nije uspio sa izjavljenom žalbom, trošak ročišta za osiguranje dokaza od 30. srpnja 2015. budući iz stanja spisa sud ne može izvesti zaključak da je tuženik bio prisutan tom osiguranju dokaza, trošak pristojbe za odgovor na tužbu u zatraženom iznosu do 2.500,00 kn, budući je isti preuranjen u smislu odredbe članka 4. točka 2. Zakona o sudskim pristojbama, potom više zatraženi trošak od obistinjenoga na ime sastava podneska od 11. srpnja 2016., 5. veljače 2020., 12. listopada 2020. pozivom na TBR 8. toč. 3. OT-a, više zatraženi trošak od obistinjenoga za zastupanje na ročištu od 27. rujna 2019., 27. studenog 2019., 7. veljače 2020., 6. studenog 2020. pozivom na TBR 9. toč. 2. OT-a, odnosno sud je odbio zahtjev tuženika za više traženu naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 96.500,00 kn.

Radi navedenog o troškovima postupka odlučeno je kao u toč. II. izreke ove presude.

U Splitu, 25. ožujka 2021.

S U D A C

IVANA MADUNIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se može izjaviti u roku od 8 dana od dostave prijepisa ove presude, putem ovog suda u pisanom obliku u 3 primjerka.

Dokument je elektronički potpisan:

IVANA MADUNIĆ

Vrijeme potpisivanja:

25-03-2021

14:37:44

DN
C=HR
D=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97-#130048523330383432323937363236
L=SPLIT
S=MADUNIĆ
O=IVANA
CN=IVANA MADUNIĆ

Broj zapisa: **eb2f9-129c6**

Kontrolni broj: **0b656-b82d2-e8176**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MADUNIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Trgovački sud u Splitu potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.